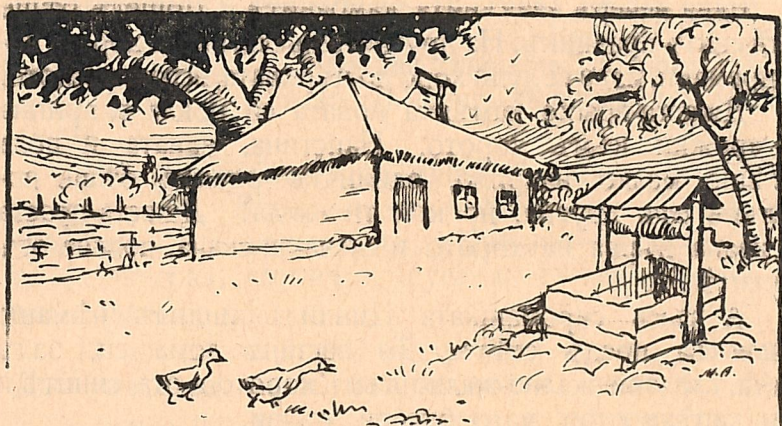

РОДНАТА МИ КЖЩА

Родната ми кжща
Кацнала срѣдъ двора,
както птиченцето
ей тамъ на стобора.

Спуснала крилцата
схлупената стрѣха,
дето цѣло лѣто
ластовички пѣха.

А надъ нея гордо
орѣхъ се издига;
царскитѣ му клоне
до небето стигатъ.

Нѣжно я обгрѣща —
майчица честита
съ рожбитѣ си сладки —
и лозата вита.

А надъ кладенеца
дюля се оглежда;
клонетѣ си дрѣнѣтъ
до земята свежда.

Родната ми кжща
на гнѣздо прилича:
всичко тукъ ме радва,
всичко ме обича.

Калина Малина